

ХОТА ДОМИНГО АЛВАРЕС ВРЕМЕТО И ВОЙНАТА

Превод от испански: Христо Поцаков, —

chitanka.info

Тук са. И няма нищо, което да ги спре. Последната вълна беше преди три години и оттогава нямаше нови случаи на епидемия. Един от първите заразени беше Хибридът от болница „Виеличка“ в стария Краков, после тези от първия ѝ етаж, по-късно бе обхваната и цялата сграда, а накрая цялото население. Оттогава не са спрели да се размножават.

Казват също, че така, както се е случвало и при големите открития по време на Първата ера — ерата на живите, всичко се дължало на случайност. Един от нашите, отчаян от глад и любопитство, влязъл в стая 701 на болницата „Виеличка“ и изял лакомо няколко ембриона, които се намирили консервирани в бурканчета от незапомнени времена. Тези ембриони били от пробите против „Некрозис В“, болест от вирусен тип, която започнала да се разпространява през последните десетина години на Първата ера и довела до нашествието на Мъртвите. Може би „Некрозис В“ е била вариант на болестта „ебола“, макар че никога не е имало достатъчно данни, които да потвърдят тази теория. По онези времена вирусът на „ебола“ мутирал, също както се случва при други вируси и се разпространил по целия „черен континент“, като унищожил седемстотин милиона души, но някои от тях успели да му се съпротивят или по-точно се оказали резистентни към инфекцията. Става дума за същите първобитни индивиди, които дали произхода на моя вид или вида на Мъртвите. Учените и изследователите не намерили обяснение на този случай, но човешката раса накрая достигнала до нейното страстно желание да живее вечно.

От векове насам, благодарение на технологичния напредък и доброто социално състояние на индивида в напредналите страни, средната човешка възраст била достигнала до сто и двайсет години и в това отношение моите първи предшественици постигнали истинска революция. Те се подлагали на проби от различен тип: кръвен анализ, функциониране на нерви и психо-моторни реакции, тестове за интелигентност, но при все това, не се намерило абсолютно нищо, което да ги отличава от останалите човешки същества, с изключение на кожни обриви и факта, че сърцето им просто не туптяло. Но във всички останали отношения били те абсолютно нормални: хранели се, чувствали сексуално влечение, общували помежду си и били добри работници, които включително можели да работят по двайсет часа на

ден, без да показват признаци на умора. Затова след известен период от време, решили да ги оставят намира и да ги отделят в малки резервати. Въпреки това, с течение на годините, нещата започнали да се изменят значително: те започнали да отхвърлят приемането на растителни храни, вътрешните им органи започнали да се разлагат по тревожен начин и от тях се разнасял слаб мирис на гнило. Тогава изгубили апетита си, станали агресивни и по-късно започнали да атакуват хората. И именно тогава започнала войната между живите и мъртвите. Властите решили да дадат на болестта името „Некрозис В терминал“ и тъй като нямало никакъв произведен антидот, способен окончателно да приключи с нея, започнали различни свади, които приключвали с убийството на десетки от тях, като обикновено ги обезглавявали, тъй като това бил единствения начин да ги умъртвят и скоро се стигнало до ръба на пълното им унищожение. Но останалите от тях се оказали доста издръжливи на ново изстребление и през следващите две хиляди години борба станали почти неуязвими. Умрелите съумели да се увековечат и да населят почти всяко ъгълче на планетата.

По този начин дошъл мирът. Те успели да се установят в колонии и намерили начин да съществуват без да изпитват глад, страх, студ и горещина, което довело до появата на Втората ера, ерата на Мъртвите и епохата на Мисълта. За разлика от първата ера на Живите, ние сме се научили да съществуваме съвместно с нашето обкръжение и сме възвърнали на родния си свят достатъчно стабилност, за да създадем нови екосистеми и да повишим качеството на живота. Появиха се и нови видове животни, непознати досега на човека, както и атмосфера, свободна от замърсявания, която стана същата като в далечните времена — със своите пролетни дъждове и с топлите си червени залежи през летните месеци. Създадохме го ние, инертните, безжизнените. Но както при всеки цикъл, равновесието стигна до своя край.

Вирусът на „Некрозис В“ отново се трансформира. Не знаехме откъде първоначално е започнал да се развива, нито защо, макар че причини последствия. Сякаш самия живот предизвика себе си чрез обривите по телата и дегенеративния процес на вътрешните органи, който постепенно спря развитието си при определени лица, които бяха наречени Хибриди, в които сякаш възкръснали от пепелта отново се проявиха човешките слабости, вече почти непознати на нас, които

предизвикаха фатални резултати: чувство на студ, подозрение и апетит. С апетита дойде и гладът, с него се появи отчаянието, а с последното гневът и завистта. Те игнорираха станалото с тях и това още повече увеличи яростта им: враждуваха помежду си, жадуваха за власт и територии.

Както казах, етапът на регресивната еволюция на Втората ера започна в зала 701 на болницата „Виеличка“, в стария Краков, когато един от настанените там индивиди излапа на хапки няколко депозирани ембриона, заразени с експерименталния ретро-вирус на „Некротис В“. След като престоял припаднал върху студения под цяла седмица, тъй като изгубил съзнание вследствие на захарна и протеинова недостатъчност или може би поради вмешателството на живия организъм в кръвта си, той се събудил трансформиран в крехко и примитивно същество с характеристики напълно противоположни на нашите. От този момент направил болницата свое убежище. Реализирал многобройни изследвания и опити, които приложил върху себеподобните си Хибриди, като изваждал ретро-вируси от други зародиши и ги карал да мутират, докато станали напълно ефикасни, после ги превърнал в синтетични и ги консервирал в капсули.

И вече никога няма да бъде върнато същото. Хибридите се трансформираха в човешки същества и хората се размножиха, за да предприемат последната битка против Мъртвите. Живеем в първите дни на една нова ера, ерата на Апокалипсиса, ерата на Живите.

Тук са. Нищо не може да ги спре. Ще свършат с мен след не повече от час. В 18:29 преминаха през главния вход. Двайсет и седем минути след това разрушиха барикадите от желязо и бодлива тел, които бях изградил в продължение на месец. Сега започнаха да обезвреждат втория етаж с експлозивни устройства. Вече твърде малко може да се очаква от надеждата, че ще остана невредим, по-скоро идва краят на моето съществуване. Аз съм последния. Но отново ще дойде денят, когато нещата ще се върнат в своето нормално русло и ние, Умрелите, отново ще господстваме на Земята.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.